

пиритѣ на зѣгѹбата си. идѣсанъ зафѣрли калѣврите си въ Тигрѣ, коло то течеши крѣй прозбрцытѣ мѣ, за да ги не види вѣкѣ съ бѣйтѣ си; иже чистътѣ пойска тва дрѹго љчи. Слѣдј иѣколко дѣна сѣтиѣ иѣзвадијж иѣкон рукаре мрѣжытѣ си, којто вѣхж иѣ като вѣакой путь љко тѣжин. Тѣ мѣслеих да сї докопали иѣкое иамашѣ, а налирохж на мѣсто иего Каземовытѣ калевры, којто и сїдрали вѣхж из подкубытѣ мрѣжатж, шото тѣ трѣбекаше цѣла зема да иѣ напанитатз.

Разгнѣвени среџо Казема и калеврите мѣ фѣрлијж ги тѣ право въ иѣговытѣ прозбрци; и за нешастїе стоахж ѿще наредени вѣйтѣ стжалѣ предъ прозбрцитѣ, пѣсли из гиоліово мѣло, тѣй дойдожж тѣ жеlezни враговѣ мејду сѫщитѣ. Стжалата мѣ са счюпихж, и хѣбакото мѣло иестече на земијтж.

Може да си помисли иѣкой за Казема, като вѣззе въ стајатж и поглѣдијж сѧнѣванието. „Ви, да га не видете иїнакви, „, иѣзвѣка той, и ингла-деше браджатж“, ви нешете вѣкѣ отъ иего нататка да ли напрѣите иїнаквѣ зѣгѹвж“. Завчалака зе єдинѣ тѣриакопѣ и са спустилѣ съ иего въ градинжтж. Саже ви сѣрдце ископа єдијж дѣпијж въ земијтж, за да закопае жињи калевры гѣ си; иже за чистътѣ мѣ єдинѣ иѣговѣ влизосѣда, којто отъ време искаше да мѣ прикаче иѣшо, по-